

CRIDATS A LA VIDA

per GRISELDA COS I BOADA,
monja de Sant Pere de les Puel·les

El llibre de la Saviesa avui posava en boca de Salomó unes paraules semblants a les del Gènesi: «Déu digué: fem l'home a imatge nostra». El projecte de Déu és certament un projecte de vida. «Déu no creà l'home sotmès a la mort, sinó a imatge de la seva existència eterna». Sí, la immortalitat batega en els nostres cors.

L'evangeli d'avui centra la fe en la persona de Jesús, en una confiança absoluta en Ell. Jaire i l'hemorroïsa testimonien la seva fe en Ell. Esperen d'ell el que ja no poden esperar de ningú. I la seva fe no es fa enrere ni davant la mateixa mort.

Jesús s'adreça a tots dos dient: «La teva fe t'ha salvat!» i «Tingues fe i no tinguis por». Jesús ho digué també al cec de Jericó, a un leprós estranger, a la pecadora perdonada i a la dona cananea. La fe en cada un és viscuda de forma diferent: des d'una pregària perseverant en el cec, d'amor i de penitència en la pecadora; de gratitud en el leprós i d'humilitat en l'hemorroïsa.

A la Bíblia, la invitació a «No tinguis por» sempre va seguida d'una manifestació de Déu. Jesús és al centre com a paraula de vida.

En els evangelis la fe és tan important que fins i tot se li atribueix la gràcia salvadora dels miracles de Jesús. Si no hi ha fe no hi ha miracles.

La malaltia i la mort són símbol de la nostra humanitat dèbil i mortal, i, potser avui, al costat del progrés tècnic, més que mai; però hi ha qui s'acosta a Jesús quasi desesperadament, i sent de Jesús paraules de pau, de llibertat i de vida.

Davant la mort de la filla de Jaire, Jesús diu: «Només està adormida». És la mirada més noble i més il·lusionada que es pot tenir de la mort, encara avui en el nostre món, humà i fràgil.

La fe, que és creure en Déu com l'autèntica Vida, és l'única cosa que ens pot fer aixecar davant la mort. «Tingues fe i no tinguis por». Només llavors, com Jaire, podem sentir de Jesús: «Noia, aixeca't».